

end at være rigtigt, at man gjennefører det Princip, som man igaar har vedtaget; en Consequents deraf synes mig at være mit Forslag, som gaaer ud paa, at der skal svares Krigsstat af alle Gager, selv af de mindste. Som Forsvar for, at Udvalget ikke har kunnet gaae ind paa dette Forslag, har den ærede Drdsfører nys gjort opmærksom paa en Distinction, som han gjorde mellem hvad han kaldte Netto- og Brutto-Indtægt, og han synes at betragte som Brutto-Indtægt alle saadanne smaa Indtægter, der maae antages kun at være et Resultat af umiddelbart Arbejde af Vedkommende, og som kun give et saadant Overtid, at det er tilstrækkeligt til Erhvervelse af Livets første Fornødenheder. En saadan Adskillelse mellem disse to Slags Indtægter kan jeg nu overhovedet aldeles ikke gaae ind paa; thi jeg troer ikke, at man da let vil kunne finde nogen bestemt Grændse, hvor man kan sige, at Forskjellen ligger mellem det, som den ærede Drdsfører kalder Brutto- og Netto-Indtægt, og, hvad der foreligger, synes mig netop at bestaae i Rigtigheden af det, jeg anførte, idet Regleringen i sit Udcast synes at være gaaet ud fra, at Brutto-Indtægten skulde først ophøre der, hvor Gagen var 600 Rbd., medens det Forslag, som er fremstillet under Nr. 4 paa Afstemningslisten, gaaer ud paa, at den skulde ligge, hvor Gagen er 400 Rbd., og endelig er der et Forslag af Udvalget, der gaaer ud paa, at den skulde ligge, hvor den er 200 Rbd.; altsaa hersker der megen Forskiel med Hensyn til Ansuelserne om, hvor denne Grændse skulde ligge, og dette hentyder allerede paa, at det i og for sig ikke er noget rigtigt Princip, som man opstiller, da man ikke seer sig istand til ganske consequent at gjenneføre det. Jeg troer overhovedet, at det er et rigtigt Princip, at man ved Beskatningen lader Skatten træffe alle Indkomster, uden Hensyn til deres Størrelse; men derimod paa en saadan Maade, at den lille Indkomst bliver forholdsvis meget lavere beskattet end den store. Jeg skal ikke opholde mig videre ved, at det er fuldkommen overensstemmende med det Princip, som gaaer igjennem vor hele Forsatning, ifølge hvilket enhver Borger skal have politiske Rettigheder, at de skulle have Andeel i de Byrder, som paahvile

Borgerne; men jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at det ogsaa er den Tanke, som gaaer igjennem vor tidligere Beskatnings-Lovgivning, idet navnlig alle, som have nogen saadan constant Indtægt, at den er tilstrækkelig til at erhverve dem et saadant Udkomme, at de i al Fald ikke falde det Offentlige til Byrde, blive ansatte til at udrede et vist Skattebidrag, om ogsaa et i og for sig meget Ubetydeligt. Det vil ogsaa, saaledes som det vil sees af de forskjellige Forslag, som foreligger, saafremt man skulde gaae ind paa min Tanke i denne Henseende, kun være meget Ubetydeligt, som Vedkommende vilde komme til at erlægge. Dersom man nemlig gik ind paa det Forslag, som idag er omdeelt, saa vil det, som det sees af Listen, ikke være mere end 12 Skilling, som den, der har en Indtægt af 100 Rbd., kom til at betale, og 48 Sk. for en Indtægt af 200 Rbd. Afgiften var altsaa i og for sig ikke betydelig, men det var dog et rigtigt Princip, som var gjenneført, og der vilde fra den Side, hvor Skatten nu er bleven paalagt, ikke være nogen Grund til at føre Klage over, at man i andre Henseender ikke havde ført Skatten saa langt ned, som man havde gjort i det her omhandlede Tilfælde. En anden Grund, der, saavidt jeg opfattede den ærede Drdsfører, af ham anførtes imod det Forsvar for Beskatningen af de smaa Gager, som jeg hentede fra den besluttede Beskatning af de smaa Hartkornsbesiddere, hentede han fra den Omstændighed, at Beskatningen af Hartkornet er saaledes ordnet, at den træffer med lige Størrelse en vis Deel Hartkorn, uden Hensyn til, om denne besiddes af en Mand, som kun havde saa Lønder Hartkorn eller af En, som besidder overmaade mange. Jeg skulde nu rigtignok tillade mig at troe, at det i mange Tilfælde i Praxis' virkelig ikke stiller sig saaledes, idet det navnlig af den ærede Drdsfører selv igaar blev paavist, og jeg tillod mig ogsaa den foregaaende Dag at paavise det Samme, at de, som besidde meget Hartkorn, i alt Fald i Reglen ville blive truffene i en langt anderledes Grad end de, som kun besad lidt, idet navnlig alle Godsbesiddere vilde komme til at udrede pGtviis et meget betydeligt høiere Bidrag af deres Indtægter end de, som i Reglen be-